

Da Amina blev problemet

Radikalisering: Den 22-årige Amina blev student i 2010 og begyndte at studere til bioanalytiker. Hun og hendes somaliske familie passede perfekt ind i historien om vellykket integration. Nu meldes Amina og en veninde dræbt i Syrien, efter at kræfter i moskéen på Grimhøjvej 7 – ifølge faderen, Mohamoud – rekrutterede hende til at rejse.

JONAS HVID
MADS BONDE BROBERG
JACOB HAISLUND

jonas.hvid@jp.dk
mads.bonde@jp.dk
jacob.haislund@jp.dk

» Hej far.«
Seks bogstaver. Det var alt, sms-beskeden indeholdt, da somaliske Mohamoud så på sin telefon den 23. december 2013. Han var i Somalia for at besøge sin syge mor, og den 24. december er hans fødselsdag, derfor tænkte han ikke videre over den korte hilsen fra datteren Amina. Han tolkede den som et tidligt tillykke.

Det var først fire dage senere, den 27. december, Mohamoud og hans kone blev klar over, hvad der var sket. Amina ringede hjem og fortalte, at hun var rejst til Syrien. Hun havde det godt, boede fint og arbejdede i en stor sygehuslejr med børn og kvinder.

I efteråret havde familien diskuteret hendes tanker om konflikten i Syrien højt og længe.

Aminas mand – en somali-er bosat i Australien – var rejst dertil. Mohamoud havde forbudt sin datter at følge efter. Forbudt hende at rejse til det borgerkrigshærgede land, ligesom adskillige andre unge aarhusianere havde gjort det før hende, og hun havde accepteret.

Troede han.

Forbindelsen forsvandt

Det er torsdag formiddag, da Mohamoud åbner døren til familiens store lejlighed i Rosenhøj. Han er iført en træningsstrøje fra Struer Boldklub og en karrygul kjortel. Den store stue med den enorme væg til væg-sofa er fredelig og mennesketom.

Familiens ældste søn arbejder som telefonsælger i Herning, de to andre sønner passer deres skole i hhv. 2.g på et lokalt gymnasium og 9. klasse i folkeskolen. Mohamouds kone er førtidspensionist, mens han i fjor mistede sit job som laborant og nu er jobsøgende.

En 25-årig datter er hjemme, men det er den anden datter, der er i fokus.

Amina var tilsyneladende en solstrålehistorie. Med tre højniveaufag i gymnasiet og en studentereksamen fra 2010, fritidsjob og en uddan-

nelse til bioanalytiker som sin nuværende beskæftigelse. Gift og med alle muligheder for at klare godt sig i fremtiden. Nu er spørgsmålet, om hun overhovedet har en fremtid.

Familiens sidste kontakt til Amina var opkaldet den 27. december. Derefter har linjen været tavs, og nu forlyder det, at hun og en veninde – ligeledes fra Aarhus – er blevet dræbt i Syrien i begyndelsen af januar. I flere uger har Mohamoud og resten af familien kun haft uvisheden at holde sig til.

»Der var en krig mellem oprørerne i begyndelsen af januar. 700 blev dræbt. Nogle siger, at min datter blev skudt. Andre siger, at der er sprængt en granat i den bygning, hvor de opholdt sig. Vi ved det ikke,« siger Mohamoud og fortæller, at familien tog kontakt til politiet, kort tid efter at kontakten til Amina forsvandt.

Nu lader familien rygter være rygter og venter på myndighedernes reaktion.

»PET har forbindelser helt ind i Syrien, og derfor venter vi på et svar derfra,« fastslår Mohamoud.

»Men vi er i et stort dilemma: Er hun levende, eller er hun død? Hvor er hun, hvad er hendes situation lige nu? Hvis vi får bekræftet, at hun er død, får vi i det mindste en afklaring.«

En ny retning

Men hvordan gik det overhovedet sådan med Amina? Hvordan bliver en velintegreret og fornuftig pige pludselig overbevist om, at det er rigtigt for hende at afbryde sit studie – det gjorde hun kort inden jul – og rejse ind i et land hærget af borgerkrig, med livet som indsats?

Ifølge JP Aarhus' oplysninger begyndte de første ændringer at vise sig for længe siden. Pludselig blev Amina meget religiøs, hun ville ikke længere trykke hånd med sine mandlige venner. Hun ville dårligt stå tæt på dem.

Hjemme i Rosenhøj så Mohamoud imidlertid ikke noget alarmerende. I begyndelsen glædede han sig i stedet over, at hun tog sin religion seriøst.

»Men vi kunne fornemme på hende, at der skete noget, og vi begyndte at tage diskussionerne med hende. Vi prøvede at forklare hende, hvor-

dan hun skulle se på tingene, men det virkede ikke,« siger han og giver sig til at forklare om begrebet jihad.

Om den interne jihad, der handler om at bekæmpe det onde, man har i sig selv, og den eksterne jihad. Det er den sidste, der lokker folk til fremmede lande, mener Mohamoud. Der er mange muslimer, som kalder sig jihadister og rejser ind i et fremmed land, hvor de intet har at gøre, som han udtrykker det.

»Vores datter begyndte at tale om, at børnene i Syrien har meget brug for hjælp, at vi skulle gøre noget for at hjælpe dem. Jeg sagde til hende, at hvis hun tænkte på at rejse til Syrien, var det bedste i stedet at bruge de penge, som hun skulle rejse for, til at sende til børnene eller flygtningelejrene,« siger han.

Men budskabet trængte ikke igennem. Og Mohamoud er ikke i tvivl om hvorfor:

»Der er nogen, som har påvirket vores datter.«

Moskéen i vestbyen

Hvornår Amina begyndte at komme i moskéen på Grimhøjvej 7 i Brabrand, er usikkert. Men at hun var en af de 22 udrejste til Syrien, som har haft sin gang i den store gule bygning, er der ingen tvivl om.

Ifølge Mohamoud kom hun og den veninde, som også meldes dræbt i Syrien, i en pige-gruppe, hvor de kunne tale. Først efter datterens afrejse fandt han ud af, at moskéen, de mødtes i, var moskéen i Grimhøj. I dag er Mohamoud ikke i tvivl om, at den påvirkning, han taler om, er sket i netop de rammer.

»Der foregår mange ting, vi ikke kender til, på Grimhøjvej 7. Jeg har en oplevelse af, at nogen bliver hjernevasket der,« siger han og stiller sig selv det samme spørgsmål som så ofte før: Hvorfor vil unge mennesker fra Danmark blande sig i en krig i et land, de slet ikke har et tilhørsforhold til?

Da Amina rejste, fulgtes hun ifølge Mohamouds oplysninger med 13 andre piger fra hele landet. De rejste fra Billund, via Tyrkiet, og blev de spurgt til deres rejseplaner, forklarede de blot, at de var på studietur.

»I Somalia rekrutterer al-Shabaab unge fra mange forskellige lande. Nu gør man

det samme i Syrien, og vi har set, at det også sker i Mali. Jeg forstår ikke, hvorfor folk tager dertil,« siger faderen, der selv har haft borgerkrigen i Somalia tæt inde på kroppen.

»Måske får folk at vide, at de vil blive belønnet i et andet liv, fordi de hjælper muslimer i et andet land. Men det er forkert. For de har ikke noget at gøre i Syrien, og man må ikke sætte sit liv på spil på den måde. Vi sagde til vores datter, at hun bedst kan hjælpe, hvis hun er i live.«

Vil ikke holde mund

Mohamouds næste tanke går i retning af konsekvenserne. For hvad er det, Danmark får med tilbage, når unge vender hjem fra Syrien?

I Østjyllands Politi udtrykker politikommissær Allan Aarslev bekymringer om, at unge mennesker vender hjem fra Syrien med et radikaliseret og salafistisk syn på verden. Nogle også med kamptræning og voldsomme billeder af død og ødelæggelse på nethinden. Og den bekymring deler Mohamoud.

»Jeg tænker tit på, om de, der rejser ud, bliver hjerneva-

sket og er de samme, som bagefter begår angreb i Vestsø,« spekulerer han.

»Hvis nogen overbeviser dem om, at den danske regering er imod muslimer, og at vi skal bekriige danskerne, kan de måske overtales.«

Kan du forestille dig, at det kunne ske med din datter?

»Jamen, hvis hun har accepteret det her, kan hun også acceptere det andet. Måske er det ikke 100 pct., som kan overtales, men nogle kan,« svarer han og håber, at der bliver taget hånd om udfordringerne omkring Grimhøjvej 7.

Uanset hvad, understreger Mohamoud, at han ikke vil lade sig kue af de kræfter, som ifølge ham har presset Amina til at rejse til Syrien.

»Hvis det værste er sket for min datter, vil jeg ikke have, at det samme sker for andre unge i Danmark. Jeg vil ikke bare holde min mund. Og hvis hun overlever, er der også meget at fortælle,« siger han.

I lejligheden i Rosenhøj er der kun tilbage at vente. Vente og håbe på det bedste.

SYRIEN

Fakta om udrejse

27 aarhusianere skønnes at være rejst til Syrien. 22 af dem har igennem kortere eller længere tid haft deres færd i moskéen på Grimhøjvej 7.

Tre aarhusianere skønnes dræbt i Syrien.

Østjyllands Politi og Aarhus Kommune har et forældrenetværk omkring Syrien-rejsende. Desuden kan folk tage kontakt til myndighedernes særlige infokus på tlf. 72582320, hvis unge udviser en bekymrende adfærd.

Østjyllands Politi og Aarhus Kommune mødtes i onsdags med imamerne på Grimhøjvej 7. De indgår nu et samarbejde i forsøget på at dæmpe op for problemet.

Faderen har ikke ønsket at stå frem med navn, og Amina er et opdigtet navn. Begges identitet er redaktionen bekendt.